

УДК 378.001.895

СТРУКТУРА ГОТОВНОСТІ ДО ПРОВАЙДИНГУ ПЕДАГОГІЧНИХ ІННОВАЦІЙ МАЙБУТНЬОГО ВИКЛАДАЧА

Андрій Сергійович Литвинов,
кафедра педагогіки та менеджменту освіти,
Глухівський національний педагогічний університет
імені Олександра Довженка
Глухів, Україна

Анотація

На основі аналізу науково-педагогічної літератури визначено мету та складники змісту професійної підготовки майбутнього викладача. Розкрито основні компоненти готовності до інноваційної професійної педагогічної діяльності: мотиваційний, когнітивний, рефлексивний та креативний. Окреслено й обґрунтовано актуальні напрями подальшого дослідження визначеної проблеми.

Ключові слова: вища освіта; провайдинг інновацій; готовність; інноваційна діяльність; компоненти сформованості; майбутній викладач; педагог.

Постановка проблеми в контексті сучасної педагогічної науки та її зв'язок із важливими науковими і практичними завданнями. Реформування української освітньої системи неможливе без проведення нових досліджень у сфері підготовки педагогічних кадрів, оскільки специфіка діяльності викладача вимагає наповнення процесу його підготовки професійними технологіями, які сприятимуть оволодінню майстерністю управління процесом навчання та виховання особистості. Удосконалення професійної підготовки майбутнього викладача є метою і засобом соціально-економічного та духовного прогресу суспільства. Проблема професійної підготовки майбутнього педагога, становлення його як соціально активної особистості є предметом досліджень сучасних науковців.

Аналіз досліджень і публікацій. Дослідженню готовності майбутнього викладача до різних аспектів професійної діяльності присвячують свої праці О. Гаврилук, Л. Григоренко, А. Деркач,

Н. Костіна, С. Максименко, О. Кривильова, М. Кулакова, Е. Павленко, О. Серняк, С. Тарасова, Н. Терещенко, А. Троцко, В. Уліч, П. Харченко, Т. Шестакова та ін. науковці.

Вивчення психологічної готовності до професійної діяльності стало сферою наукових інтересів Ю. Бойко, В. Бочелюк, М. Дьяченко, Е. Лукаша, Л. Кандибович, Л. Кондрашова, М. Левітова, Ж. Половнікова, Ф. Рєкешевої, Л. Савенкової, Ж. Сорокіної, О. Соснюка, Д. Узнадзе, В. Шадрікова.

Мета статті — розглянути мету та складники змісту професійної підготовки майбутнього викладача, окреслити його основні якості, схарактеризувати принципи інноваційної діяльності та компоненти готовності майбутнього педагога до означеної діяльності.

Виклад основного матеріалу. У численних експериментальних та теоретичних педагогічних дослідженнях існує низка визначень поняття “професійна підготовка”. Н. Костіна отожднює його з готовністю до професійної педагогічної діяльності, Л. Григоренко та А. Троцко — з формуванням означеної готовності у майбутніх викладачів. Дослідники Н. Кузьміна та В. Журавльов [5], приділяючи більшу увагу змісту, формам та методам професійної підготовки, за результат дослідження вважають ті знання, уміння та навички, які повинен за своїти майбутній викладач. Ф. Гоноволін, Л. Кондрашова, В. Сластьонін [8] визначають об’єкт як процес, під час якого формуються професійні якості майбутнього фахівця, етапи розвитку його педагогічної майстерності та здібностей, а результатом вважають професійні особистісні якості, що забезпечують ефективну педагогічну діяльність.

Класик педагогічної науки В. Сухомлинський зазначав, що підсумком підготовки до учительської професії “людинознавства” мають бути знання та уміння, доведені до рівня майстерності [10, с. 450].

Близькими до розуміння проблеми професійно-педагогічної підготовки майбутнього викладача вважаємо ідеї О. Абдулліної. Дослідниця характеризує її як процес підго-

товки студентів у системі навчальних занять з педагогічних дисциплін. Результатом О. Абдулліна вважає високий рівень розвитку особистості майбутнього викладача, сформовані загальнопедагогічні знання, уміння та навички; усесторонню систему, що поєднує в собі самостійні системи підготовки: психолого-педагогічну, суспільну, соціально-наукову та загальнокультурну [1]. Проте наведене визначення не охоплює інтегративний елемент системи підготовки, тому, на нашу думку, більш повним буде визначення професійно-педагогічної підготовки, наведене А. Троцко: “Це система, яка характеризується взаємозв’язком та взаємодією структурних та функціональних компонентів, сукупність яких визначає особливість, своєрідність, що забезпечує формування особистості студента відповідно до поставленої мети — вийти на якісно новий рівень готовності студентів до професійної діяльності” [11, с. 20].

Аналізуючи наукові дослідження, присвячені фаховій підготовці майбутнього викладача, ми можемо визначити напрями, за якими відбувається розроблення системи професійної підготовки у вищій школі: науково-теоретичні основи становлення особистості майбутнього викладача у процесі фахової підготовки (Ф. Гоноболін, М. Кухарев); виокремлення питань, що стосуються професійної підготовки та практики викладачів (О. Абдулліна, А. Алексюк, В. Гриньова, М. Євтух, О. Дубасенюк, І. Зязюн, О. Мороз, Н. Ничкало, О. Пехота, Т. Сушенко,); становлення науково обґрунтованого змісту фахової підготовки, педагогічних знань та вмінь (О. Абдулліна, В. Сластьонін, Л. Спірін, О. Щербаков); окреслення шляхів щодо вдосконалення навчально-виховного процесу у вищому педагогічному навчальному закладі (М. Болдирев, І. Ісаєв, Л. Кондрашова, В. Лозова, Т. Сушенко, А. Троцко); пошук методів для розвитку професійного самовиховання та педагогічної майстерності (Ю. Азаров, Б. Єсіпов, В. Кан-Калик, С. Омельченко); педагогічний взаємозв’язок у процесі фа-

хової підготовки майбутніх педагогів (А. Бойко, В. Гриньов, Л. Кондрашова, Л. Нечаєва, М. Подберезський).

З огляду на це, можемо визначити мету та компоненти змісту професійної підготовки. До компонентів професійної підготовки належать: психолого-педагогічна підготовка майбутнього педагога (Н. Кузьміна, О. Піскунов); міцний зв'язок теоретичної підготовки з педагогічною практикою (О. Абдулліна, Л. Кондрашова); професійна компетентність (В. Сластьонін, Н. Хмель); спільна робота професорсько-викладацького складу вишу зі студентами (М. Кобзєв, В. Страхов); професійно важливі види діяльності (С. Вершловський, Л. Лесохіна) [2].

Мета професійної підготовки полягає у: формуванні якостей майбутнього викладача (М. Кобзєв, В. Страхов) [4, с. 127]; засвоєнні набутих систематизованих знань, умінь, навичок і необхідних особистісних професійних характеристик (Н. Хмель) [12, с. 14]; набуття студентами професійних знань, умінь та навичок (Н. Кузьміна) [6, с. 21].

Саме готовність до інноваційної педагогічної діяльності є важливою характеристикою педагога, умовою успішності його як фахівця.

Інноваційна діяльність майбутнього викладача вимагає дотримання ним наступних **принципів**.

1. *Принцип інтеграції освіти*. Окреслює необхідність ставлення до кожного вихованця як до особистості, з метою формування громадянина з високими моральними, інтелектуальними та фізичними якостями.

2. *Принцип диференціації та індивідуалізації освіти*. Потребує забезпечення необхідних умов для ефективного розвитку здібностей кожної дитини, незалежно від статі, суспільного та соціально-економічного статусу, зокрема сімейного, національного та релігійного.

3. *Принцип демократизації освіти*. Полягає у створенні передумов для прояву ініціативи і розвитку активності та творчості вихованців.

Неухильне дотримання означених принципів передбачає зміни в характері освітньої системи, змісті, формах і методах, технологіях навчання та виховання. За таких умов мета освіти полягає у вільному розвитку індивідуальних здібностей та особистісних цінностей усебічної, творчої особистості.

Зазначимо, що у структурі професійно зорієнтованого майбутнього викладача готовність до інноваційної професійної діяльності *є показником його здатності нестандартно розв'язувати проблеми, актуальні для особистісно орієнтованої освіти.*

У своєму дослідженні ми погоджуємося з І. Дичківською, яка виокремлює наступні компоненти готовності майбутнього педагога до інноваційної професійної педагогічної діяльності [3].

1. *Мотиваційний компонент готовності до інноваційної педагогічної діяльності.* Означений компонент є підґрунтям для формування основних якостей майбутнього викладача, становлення його як професіонала. Зазначимо, що від того, чим мотивована готовність до інноваційної педагогічної діяльності, залежать здобуті результати. Усвідомлення викладачем власних мотивів інноваційної діяльності є значущим важелем управління педагогічними інноваціями, зумовленими підвищенням ефективності навчально-виховного процесу; намаганням учителя привернути до себе увагу; здобути авторитет або/та визнання тощо.

Кожна конкретна мотивація дуже важлива для педагога. Дослідження вагомості мотивацій проводять шляхом аналізу сформульованих викладачем цілей власної інноваційної педагогічної діяльності, дій щодо втілення їх в життя, а також змін у мотиваційній сфері, самооцінці, ставленні до своєї професійної діяльності.

Пізнавальний інтерес у більшості випадках є головним мотивом інноваційної педагогічної діяльності.

Наявність мотивацій педагогів до інноваційної педагогічної діяльності забезпечує задоволення його власних професійних потреб, зокрема створення та упровадження нових

методів, форм і засобів освітнього процесу, удосконалення педагогічної майстерності та подолання професійних перепон. Отже, на думку багатьох педагогів, саме використання інноваційних технологій є основним мотивом особистісного та професійного самоствердження.

Варто зазначити, що збільшується кількість викладачів, які розуміють необхідність використання освітніх інновацій за основної причини: незадоволення власною професійною діяльністю у межах організації традиційного освітнього процесу. Безперечно, випробовуючи та комбінуючи різні новітні моделі навчання та виховання, можна дібрати найкращі методи, прийоми та форми роботи для ефективної професійної педагогічної діяльності.

Отже, мотиваційний компонент готовності до інноваційної педагогічної діяльності характеризується такими показниками: пізнавальний інтерес до інноваційних освітніх технологій, особистісно значущий зміст використання їх у практичній діяльності.

2. Когнітивний компонент готовності до інноваційної педагогічної діяльності — результат пізнавальної діяльності. Його характеристики охоплюють:

- ширину, глибину та системність знань викладача про зміст і специфіку освітніх інноваційних технологій, їхні ознаки та види;
- сукупність умінь та навичок із використання інноваційних освітніх технологій у професійній педагогічній діяльності;
- особливості мислення, ступінь сформованості умінь та навичок.

Розглянемо професійні уміння педагога, наявність яких засвідчує свідоме оволодіння інноваційною діяльністю:

- гностичні (здатність до здобування, поповнення та розширення своїх знань, вивчення особистості вихованця і себе);
- проектувальні (здатність до планування навчального процесу відповідно до цілей навчання, психологічних закономірностей та обраних оптимальних видів, методів та

прийомів професійної діяльності; уміння планувати поза-класну/позанавчальну діяльність);

- конструктивні (уміння оптимально керувати навчальним процесом, обираючи кращі способи та прийоми навчання, форми роботи, добирати і дозувати навчальний матеріал);
- організаційні (уміння організовувати свою діяльність і діяльність вихованців відповідно до цілей навчально-виховного процесу);
- комунікативні (уміння застосовувати в своїй діяльності різноманітні механізми формування міжособистісних взаємовідносин учасників педагогічного процесу, використовувати техніку акторської майстерності, попереджувати та вирішувати конфліктні ситуації тощо).

До показників сформованості когнітивного компонента належать:

- методологічні знання (сформовані вміння сприймання дійсності з позицій системного підходу, загальнонаукові категорії);
- загальнотеоретичні та методичні знання (знання про принципи та методи педагогічного дослідження);
- уміння раціонально й ефективно використовувати інноваційні педагогічні технології (гностичні, комунікативні, конструктивні, проектувальні та організаційні);
- уміння аналізувати та використовувати для власного професійного зростання передовий педагогічний досвід.

Отже, когнітивний компонент забезпечує необхідність майбутнього викладача у професійному самовизначенні, тобто усвідомленні норми та моделі свого фаху, здатність адекватно оцінювати свої можливості, удосконалювати їх.

3. *Рефлексивний компонент готовності до інноваційної педагогічної діяльності.* Рефлексивне мислення розглядають як одну з найважливіших умов усвідомлення, критичного аналізу та конструктивного вдосконалення власної діяльності. Здатність людини рефлексивно ставитися до себе і своєї діяльності є наслідком засвоєння нею соціальних відносин між

людьми. Здатність рефлексивного ставлення до самого себе проявляється на основі взаємодії з іншими людьми, прагнення зрозуміти й оцінити думки і дії іншого.

Означене мислення характеризується пізнанням й аналізом викладачем явищ власної свідомості та діяльності шляхом рефлексивних процесів: саморозуміння та розуміння іншого, самооцінювання й оцінювання іншого, самоінтерпретація та інтерпретація іншого.

Отже, зазначимо, що уміння знаходити, аналізувати та застосовувати педагогічні інновації, здійснювати підсумковий моніторинг отриманих результатів, вироблення індивідуального стилю педагогічної діяльності сприяють створенню педагогом власних інноваційних освітніх технологій.

Показником сформованості рефлексивного складника в структурі готовності педагога до інноваційної педагогічної діяльності є його рівень рефлексивної позиції (адекватність і точність самооцінювання).

4. *Креативний компонент готовності до інноваційної педагогічної діяльності.* Реалізація означеного компонента відбувається у процесі оригінального, нестандартного підходу до розв'язання педагогічних завдань, імпровізації та експромті.

Основними ознаками креативності є:

- здатність до створення нового;
- використання нетрадиційного підходу до організації навчально-виховного процесу;
- уміння творчо підходити до розв'язання будь-яких професійних проблем;
- взаємодіяти з вихованцями, їхніми батьками та колегами;
- уміння розвивати креативність вихованців, яка проявлялася б у їх поведінці.

Формування креативності педагогом залежить від таких його професійних умінь та установок:

- усвідомлення значущості творчого мислення та можливості помилки;
- розвиток рефлексії учнів;

- варіативність маніпулювання педагогічними об'єктами та ідеями;
- уміння повно розкрити складники творчого процесу;
- уміння сприймати критику та реагувати на неї;
- стимулювання самоповаги;
- вироблення умінь не боятися негативного оцінювання, шукати шляхи виходу зі складної ситуації тощо.

Розвиток креативності педагога реалізується на основі наслідування досвіду, концепції, форми, методу, ідеї, окремого прийому з поступовим переходом від наслідування до творчого компонента своєї педагогічної діяльності. Цей процес можна представити схематично:

Педагогічна творчість педагога реалізується на двох рівнях:

1. Творчість у широкому розумінні. Проявляється в процесі відкриття нового для себе, тобто знаходження викладачем варіативних нестандартних прийомів для розв'язання завдань. На цьому рівні здійснюється перехід від алгоритмізованих, визначених прийомів до принципово нових.

2. Творчість у вузькому розумінні. Характеризується відкриттям нового для себе і для інших, новаторством.

Саме творчий педагог краще розуміє себе, має адекватну самооцінку та високу самоповагу, сильний зв'язок між такими підструктурами своєї свідомості, як знання про самого себе, ставлення до себе та задоволеність своєю професійною діяльністю.

Водночас творчий педагог не обов'язково може мати високий інноваційний потенціал. У своїх дослідженнях І. М. Дичківська відзначає [3, с. 286], що інтерес викладача до впровадження освітніх інновацій може співіснувати з налаштованістю не на розвиток вихованця, а на зовнішні, а подекуди й особистісні, цілі: здобуття авторитету в адміністрації, колег,

батьків вихованців, задоволеність від усвідомлення досконалого володіння “модними” методиками. Тож особистісна центрація такого педагога може бути спрямована у різні сфери.

А. Б. Орлов визначає особистісну центрацію як інтегральну та системно-утворювальну характеристику діяльності викладача, тобто його спрямованість та зацікавленість інтересами учасників педагогічного процесу [7]. Визначення особливостей центрації особистості викладача дає змогу з’ясувати причини виникнення психологічних бар’єрів у педагогів під час впровадження інновацій та здійснення управління ними.

Висновки дослідження і перспективи подальших розвідок у досліджуваному напрямі. Отже, ефективне формування готовності педагога до інноваційної діяльності в освітньому процесі педагогічного ВНЗ можливе за реалізації такої сукупності педагогічних умов:

1) високий рівень сформованої готовності до інноваційної діяльності викладача, задіяного в освітньому процесі майбутніх фахівців-педагогів;

2) залучення учасників освітнього процесу до здійснення інноваційної діяльності шляхом чергування індивідуальних (консультації, діагностування), групових (лекції, семінари) і колективних (дискусії, тренінги, дебати) форм організації освітньої діяльності;

3) набуття майбутніми педагогами умінь використовувати в професійній діяльності прийоми рефлексивного аналізу;

4) уміння впроваджувати в освітній процес педагогічного ВНЗ інформаційні технології з метою створення проєктивних педагогічних ситуацій.

Здійснене дослідження дало нам змогу дійти таких висновків:

- процес формування готовності майбутнього викладача до провайдингу інновацій в освітньому процесі має бути зорієнтований на реалізацію конкретних педагогічних умов;
- формування уміння застосовувати здобуті студентами знання повинно відбуватися не лише у змодельованих педагогічних ситуаціях;

— перенесення знань, умінь, навичок у реальні життєві ситуації сприяє розвитку нестандартного мислення та адекватному оцінюванню педагогом індивідуальної педагогічної діяльності.

До актуальних напрямів подальшого дослідження окресленої проблеми зараховуємо: створення відповідних навчально-методичних комплексів, орієнтованих на формування готовності до провайдингу педагогічних інновацій, розвитку професійних якостей студентів педагогічного ВНЗ, формування вмінь самостійно добирати, аналізувати та впроваджувати педагогічні інновації.

Список використаних джерел

1. *Абдуллина О. А.* Общепедагогическая подготовка учителя в системе высшего педагогического образования / О. А. Абдуллина. — М. : Просвещение, 1990. — 140 с.
2. *Глазкова І. Я.* Підготовка майбутнього вчителя до організації навчального діалогу в професійній діяльності : дис. ... канд. пед. наук : 13.00.04 / І. Я. Глазкова. — Х., 2004. — 273 с.
3. *Дичківська І. М.* Інноваційні педагогічні технології : навч. посіб. / І. М. Дичківська. — К. : Академвидав, 2004. — С. 247—295.
4. *Кобзев М. С.* Психолого-педагогические основы внеаудиторной работы в педвузе / М. С. Кобзев, В. И. Страхов. — Саратов : СГПИ, 1985. — 138 с.
5. *Кузьмина Н. В.* Профессионализм личности преподавателя и мастера производственного обучения / Н. В. Кузьмина. — М. : Высшая школа, 1990. — 312 с.
6. *Кузьмина Н. В.* Психологическая структура деятельности учителя и формирование его личности : автореф. дис. на соискание ученой степени д-ра пед. наук : спец. 13.00.04 “Теория и методика профессионального образования” / Н. В. Кузьмина. — М., 1965. — 39 с.
7. *Орлов А. Б.* Психология личности и сущности человека: парадигмы, проеции, практики / А. Б. Орлов. — М. : [б. и.], 1995. — 346 с.
8. *Педагогика : учебное пособие для студентов высших педагогических учебных заведений / В. А. Сластенин, И. Ф. Исаев,*

- Е. Н. Шиянов ; под ред. В. А. Сластенина. — М. : Издательский центр “Академия”, 2002. — 576 с.
9. *Пехота Е. Н.* Индивидуальность учителя: теория и практика / Е. Н. Пехота. — Николаев : [б. и.], 1996. — 144 с.
  10. *Сухомлинский В. А.* Избранные сочинения : в 5-ти т. / В. А. Сухомлинский. — К. : Рад. школа, 1979. — Т. 1. — 686 с.
  11. *Троцко Г. В.* Теоретичні та методичні основи підготовки студентів до виховної діяльності у вищих педагогічних навчальних закладах : автореф. дис. на здобуття наукового ступеня д-ра пед. наук : спец. 13.00.04 “Теорія і методика професійної освіти” / Г. В. Троцко. — К. : Інститут ПІШО, 1997. — 54 с.
  12. *Хмель Н. Д.* Теоретические основы профессиональной подготовки учителя : автореф. дис. на соискание ученой степени д-ра пед. наук : спец. 13.00.04 “Теория и методика профессионального образования” / Н. Д. Хмель. — К., 1986. — 46 с.

References

1. *Abdullina O. A.* Obshchepedahohicheskaia podgotovka uchitelia v sisteme vyssheho pedahohicheskogo obrazovaniia / O. A. Abdullina. — М. : Prosveshchenie, 1990. — 140 s.
2. *Hlaskova I. Ia.* Pidhotovka maibutnoho vchytelia do orhanizatsii navchalnoho dialohu v profesiinii diialnosti : dys. ... kand. ped. nauk : 13.00.04 / I. Ia. Hlaskova. — Kh., 2004. — 273 s.
3. *Dychkivska I. M.* Innovatsiini pedahohichni tekhnolohii : navch. posib. / I. M. Dychkivska. — К. : Akademvydav, 2004. — S. 247—295.
4. *Kobzev M. S.* Psikhologo-pedahohicheskie osnovy vneauditornoj raboty v pedvuze / M. S. Kobzev, V. I. Strakhov. — Saratov : SHPI, 1985. — 138 s.
5. *Kuzmina N. V.* Professionalizm lichnosti prepodavatelja i mastera proizvodstvennoho obuchenija / N. V. Kuzmina. — М. : Vysshaia shkola, 1990. — 312 s.
6. *Kuzmina N. V.* Psikhologicheskaja struktura deiatelnosti uchitelja i formirovanie eho lichnosti : avtoref. dis. na soiskanie uchenoi stepeni d-ra ped. nauk : spets. 13.00.04 “Teoriia i metodika professionalnogo obrazovaniia” / N. V. Kuzmina. — М., 1965. — 39 s.
7. *Orlov A. B.* Psikhologhiia lichnosti i sushchnosti cheloveka : paradihmy, proektsii, praktiki / A. B. Orlov. — М. : [б. и.], 1995. — 346 s.

8. Pedahohika : uchebnoe posobie dlia studentov vysshikh pedahohicheskikh uchebnykh zavedenii / V. A. Slastenin, I. F. Isaev, E. N. Shiianov ; pod red. V. A. Slastenina. — M. : Izdatelskii tsentr "Akademiiia", 2002. — 576 s.
9. Pekhota E. N. Individualnost uchitelia : teoriia i praktika / E. N. Pekhota. — Nikolaev : [b. i.], 1996. — 144 s.
10. Sukhomlinskii V. A. Izbrannye sochineniia : v 5-ti t. / V. A. Sukhomlinskii. — K. : Rad. shkola, 1979. — T. 1. — 686 s.
11. Trotsko H. V. Teoretychni ta metodychni osnovy pidhotovky studentiv do vykhovnoi diialnosti u vyshchyykh pedahohichnykh navchalnykh zakladakh : avtoref. dys. na zdobuttia naukovooho stupenia d-ra ped. nauk : spets. 13.00.04 "Teoriia i metodyka profesiinoi osvity" / H. V. Trotsko. — K. : Instytut PIShO, 1997. — 54 s.
12. Khmel N. D. Teoreticheskie osnovy professionalnoi podhotovki uchitelia : avtoref. dys. na soiskanie uchenoi stepeni d-ra ped. nauk : spets. 13.00.04 "Teoriia i metodika professionalnoho obrazovaniia" / N. D. Khmel. — K., 1986. — 46 s.

Литвинов Андрей Сергеевич,

*кафедра педагогики и менеджмента образования,
Глуховский национальный педагогический университет
имени Александра Довженко,
г. Глухов, Украина
gnpu.edbo@gmail.com*

Литвинов А. С.

СТРУКТУРА ГОТОВНОСТИ К ПРОВАЙДИНГУ ПЕДАГОГИЧЕСКИХ ИННОВАЦИЙ БУДУЩЕГО ПРЕПОДАВАТЕЛЯ

Аннотация

На основе анализа научно-педагогической литературы определены цели и составляющие содержания профессиональной подготовки будущего преподавателя. Раскрыты основные компоненты готовности к инновационной профессиональной педагогической деятельности: мотивационный, когнитивный, рефлексивный и креативный. Очерчены и обоснованы актуальные направления для дальнейшего исследования обозначенной проблемы.

Ключевые слова: *высшее образование; провайдинг инноваций; готовность; инновационная деятельность; компоненты сформированности; педагог; будущий преподаватель.*

Andriy Lytvynov,

*Department of Pedagogy and Educational Management,
Oleksandr Dovzhenko Hlukhiv National Pedagogical University,*

Hlukhiv, Ukraine

E mail: gnpu.edbo@gmail.com

Lytvynov A.

STRUCTURE READINESS FOR THE PROVIDING OF EDUCATIONAL INNOVATIONS OF A FUTURE TEACHER

Abstract

The modern pedagogical activity in Ukraine is focused on the global educational space and the new scientific achievements. There is a quick development of the innovative training under those circumstances, which is the main condition for the formation of future teacher's readiness to innovate, where an innovation is the activity aimed at the formation of personality, capable of creative thinking, self-developing, perceiving, creating and introducing innovations. The analysis of the scientific and pedagogical literature allowed us to define the purposes and components of the content of the future teachers' vocational training.

The main components of the readiness to the innovative professional pedagogical activity such as motivational, cognitive, reflective and creative are outlined. Basing on our research, we could state that the ability to use the knowledge acquired by students, in the process of the formation of future teacher's readiness for providing educational innovations focused on the implementation of the pedagogical conditions outlined by us, is formed not only in simulated academic situations. And the use of knowledge and skills, in turn, contributes to the development of the nonstandard thinking and adequate evaluation of their own teaching.

Keywords: *higher education; providing of innovation; readiness; innovation; forming components; future teacher; teacher.*